

V ŠOLI NAJSVETEJŠIH SRC
32

Alojz Snoj

Češčenje Jezusovega Srca v naših družinah

Osebna izkustva redovnic,
redovnikov, duhovnikov in laikov

Vrtnice za leto 2017

Ljubljana 2017

V šoli najsvetejših Src - št. 32

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-5-31

ČEŠČENJE Jezusovega srca v naših družinah : osebna izkustva redovnic, redovnikov, duhovnikov in laikov : vrtnice za leto 2017 / [zbral in uredil Alojz Snoj]. - Ljubljana : Salve, 2017. - (V šoli najsvetejših src / Cistercijanska opatija ; 32)

ISBN 978-961-211-904-1

1. Snoj, Alojzij, 1946-
290256128

Urednik zbirke: p. Anton Nadrah OCist

Zbral in uredil: Alojz Snoj

Lektoriral: Stanislav Duh SDB

Priprava za tisk: p. Branko Petauer OCist

Fotografija na ovitku: Srce Jezusovo, M. Koželj 1887,

ž. c. Šentvid pri Stični

Foto: p. Branko Petauer OCist

Izdal in založil: Salve d. o. o., Ljubljana 2017

Naklada: 1500 izvodov

1. Dar Jezusovega Srca

Zopet so pred nami Vrtnice, duhovno branje za naše vernike, ki ga sedaj že vrsto let pripravlja Združenje posvečenih Jezusovemu in Marijinemu Srcu. Prvi petki v mesecu in mesec junij z vrtnicami so dar Jezusovega Srca. Srce je simbol ljubezni. Toda Jezusovo Srce ni le navaden simbol, ampak je izvir najčistejše in najzvestejše ljubezni. Dokaz zanjo je Njegova smrt na križu. Ne le za tistih nekaj prijateljev in somišljenikov, ampak za ves svet in za vse čase! Vključuje tudi nas, pa ne kot brezi-mno množico, ampak vsakega posebej z njegovim imenom. Prisluhnimo njegovemu povabilu na prve petke in v mesecu juniju. Veliko več bomo prejeli, kot bi sploh mogli dati, saj je Jezusovo Srce vir vsepresegajoče ljubezni do vsakogar izmed nas.

Doslej so ta razmišljanja v glavnem pisali škofje, redovniki in duhovniki, pa izjemoma kak laik. Tokrat smo na seji Odbora Združenja posvečenih slišali predlog, da bi nam o svojih osebnih doživetjih in izkušnjah češčenja Jezusovega in Marijinega Srca spregovorile naše redovnice, redovniki in tudi laiki. V dosedanjih premišljevanjih smo poslušali katoliški nauk ter visoko teologijo in mistiko o Jezusovem Srcu, kakor je zapisano v Svetem pismu, nauku Cerkve in nauku papežev. Ljubezni do Jezusovega Srca smo se učili tudi od apostolov Jezusovega Srca in od naših svetniških prednikov v preteklosti, pa tudi od preprostih vernih ljudi.

Letos pa smo želeli, da teologijo in mistiko o Jezusovem Srcu zamenja pričevanje naših redovnic, redovni-

kov, duhovnikov in laikov, njihovo osebno izkustvo in odnos do češčenja Jezusovega in Marijinega Srca ter njihov odnos do tega Božjega zaklada. Želeli smo, da nam oni sami spregovorijo o njihovem izkustvu iz otroških let, o njihovem obhajanju prvih petkov in prvih sobot in kako je to vplivalo na njihovo duhovno življenje. Zanimala nas je morebitna posvetitev obema Srcema v njihovi družini in kako je češčenje Src Jezusa in Marije vplivalo na njihovo odločitev za duhovni poklic. Seveda nas je zanimalo tudi, kakšen je njihov odnos do češčenja obeh Src v sedanjem redovnem življenju.

Iskrena zahvala gre vsem, ki so odgovorili na naše vabilo in nam poslali svoje prispevke. Zahvala tudi redovnim predstojnicam in predstojnikom, ki so svoje člane spodbudili k temu hvalevrednemu pisanju in pričevanju osebnega življenja. Naj bodo ta izkustva in izkušnje velik blagoslov vsem, ki bodo to branje vzeli v roke oziroma ga pozorno poslušali v naših cerkvah.

Alojz Snoj, predsednik Združenja posvečenih JMS

2. V tabernaklju bije za té živo Jezusovo Srce ...

Naši predniki so goreče častili presveti Srci Jezusa in Marije; prejeli so tolikšne milosti, da je mogel slovenski narod ohraniti vero in samobitnost in obstati v vseh vihnih časih.

V približno tristo let stari Pekovi hiši v Dolnicah, kjer so včasih pekli kruh za Ljubljano, sta podobi Jezusovega

in Marijinega Srca kraljevali že od nekdaj. K njima so se obračali z zaupnimi molitvami v veselih in težkih dneh – in spremljala sta njihovo življenje, jim dajala pogum in moč v vseh preizkušnjah, v hudih dneh prve in druge svetovne vojne in jim vlivala tolažbo ob odhodu katerega od njih v večnost ...

Iz tega doma je odšla Martina h klarisam v Zagreb, ker takrat pri nas ni bilo sester klaris. Leta 1978 je kot s. M. Katarina še z dvema Slovenkama, s. M. Imakulato in s. M. Jozefino, prišla v Nazarje; natanko po tridesetih letih od njenega odhoda od doma, 7. decembra 2000, pa je bila v dolniškem Betlehemu (Betlehem = hiša kruha) blagoslovljena klavzura drugega klariškega samostana v Sloveniji.

Samostan v Nazarjah je posvečen Brezmadežni, ki je bila napovedana že v rajju. Pod njenim Srcem se je oblikovalo Srce Božjega Sina. Samostan v Dolnicah je posvečen Jezusovemu in Marijinemu Srcu. Naš tretji samostan v Turnišču pa je posvečen Mariji Materi Cerkve. Njen umirajoči Božji Sin nam jo je izročil za mater; ko so Jezusu prebodli Srce in so se iz njega s krvjo in vodo izlili potoki milosti, je meč znova prebodel tudi Marijino Srce – in postala je mati Cerkve.

V vseh treh naših samostanih prav posebno častimo Marijino in Jezusovo Srce, ki živo bije v skrivnosti svete Evharistije. V skritosti naših tabernakljev, v molku in izničeniosti, je največji zaklad vsega sveta, celotnega stvarstva – presveto Jezusovo Srce, Srce Božjega in Marijinega Sina! ... In mé imamo milost, da smemo biti vedno ob njem in z njim v zaprtosti klavzure, da ga moremo častiti

in hvaliti podnevi in ponoči in ga prositi milosti za vse, ki se nam priporočajo, za naš narod, za vso Cerkev ... Trdno verujemo, da je resnično tu iz neskončne ljubezni do nas, da za nas zadoščuje, prosi Očeta, da nas pričakuje in posluša, on, ki je pravi Bog in z Očetom vlada nebo in zemljo, pa si je privzel človeško naravo in v Rešnjem telesu ostaja kot jetnik naših tabernakljev, kot Bog in človek. Tu bije za nas, zame in zate, živo Jezusovo Srce!

In to "Srce Sina večnega Očeta", ki je "žareče ognjišče ljubezni", vir dobrote in pravice, resnice in modrosti, Srce, ki je "potrpežljivo in neskončno usmiljeno", ki bo naša blaženost v nebeškem kraljestvu - ostaja tolikokrat samo, medtem ko nesrečni ljudje iščejo ljubezni in opore tam, kjer je ne morejo najti.

Vrnimo se k češčenju Jezusovega Srca, ki nas neskončno ljubi in nam želi dati veselje in mir, kakršnega svet nima, ki nam hoče dati Božje zavetje in varnost in ki more izpolniti najgloblje hrepenenje naših src. Posvetimo se Jezusovemu in Marijinemu Srcu! Nebeška Mati nas bo v varnem zavetju svojega Srca oblikovala po načrtu, ki ji ga je zaupalo Jezusovo Srce, in nas vzgajala za čisto ljubezen do Boga in do bližnjega.

Sestre klarise

3. Češčenje Srca Jezusovega v naši župniji in družini

Rojena sem bila med prvo in drugo svetovno vojno v Begunjah pri Cerknici, v vasi sredi smrekovih gozdov, ki sami po sebi dvigajo srce k Bogu. Takrat, pred osemdesetimi leti, je bila naša župnija zelo verna. Poleg sv. maše, prejemanja zakramentov in pobožnosti, kot sta rožni venec in križev pot, je bilo močno češčenje Jezusovega presvetega Srca. Dobro mi je ostalo v spominu, da se je vsa naša družina - starši in otroci - posvetila Jezusovemu Srcu. Na veliki listini smo se po tem svečanem dejanju morali vsi podpisati. Sama še nisem znala pisati, zato mi je oče dal v roko svinčnik in ga vodil, da sem napisala svoje ime. To listino so dali uokviriti in je poslej visela na častnem mestu v družinski sobi. Prav zaradi te posvetitve je vsa družina redno hodila k maši in zakramentom tudi ob prvih petkih. Udeležba v župniji je bila ob prvih petkih tako velika kakor ob nedeljah. Bili sta dve maši, zjutraj in dopoldne, tako da smo se mogli vsi zvrstiti. Pevci so obhajanje svete daritve še polepšali, da je bil vsak prvi petek kakor praznik.

V družini smo ob večerih po rožnem vencu molili molitev Presladko Srce Jezusovo, po rokah preblažene Device Marije darujem molitve, delo in trpljenje danšnjega dne tebi v spravo za vse žalitve, ki jih trpiš v zakramentu sv. Rešnjega telesa ... Dodali smo še dvakrat: Presveto Srce Jezusovo, usmili se nas, tretjič pa Presveto Srce Jezusovo, varuj našo družino!

V župniji so bile razne bratovščine. Moji bratje so bili v Katoliški akciji, najstarejši je bil njen predsednik. Na začetku 2. svetovne vojne so k nam večkrat prišli partizani, da bi brate vzeli v gozd. Bratje so bili v nepoznavanju razmer kar nekako navdušeni in bi se jim pridružili, da bi branili domovino pred okupatorjem. Oče pa jih je svaril, da to ne bo dobro, saj partizanski odpor vodijo komunisti. »Mi smo vendar verna družina. Narodnost je nekaj velikega in vrednega, vera pa je še več,« so še bile očetove besede.

Najstarejša sinova sta se držala očetovega navodila, zato so nam partizani požgali dom, brata pa zverinsko ubili. Pri sebi sta v trenutku smrti imela rožni venec. Vedeli smo, da nista umrla v sovraštvu. Najstarejši je mlajšemu, ki ga je prijela želja, da bi se maščeval, celo dejal: »Ne stegni roke nanje; oni najbrž niso pripravljeni na smrt in kaj bi bilo z njimi, če umrejo v takem stanju? Midva pa sva na smrt pripravljena ...« Ni čudno, da smo tudi drugi družinski člani ubijalcem odpustili in ne nosimo v srcu nikakršne grenkobe in sovraštva. Želimo si le, da žrtev vseh naših mučencev za našo domovino ne bi bila zaman.

Po teh dogodkih nas je sprejela dobra teta v Logatcu, dokler se po dveh mesecih nismo vrnili domov. Pri teti so zelo častili Marijino brezmadežno Srce, in ko smo se prav v času našega »begunstva« leta 1942 vsi posvetili Marijinemu brezmadežnemu Srcu, nas je to še posebno povezovalo in pomirjalo. Spominjam se, da nam je bil kot priprava na posvetitev priporočen celodnevni post, brez kakršne koli hrane in pijače. Tako se je v nas ustva-

rilo primerno razpoloženje za izročitev nebeški Materi. Pobožnost prvih sobot smo takrat opravljali v zadoščevanje. Prve sobote smo imenovali tudi »duhovniške« sobote, ker smo ta dan še posebej molili za duhovnike in nove duhovne poklice. Sami pa smo po Jezusovem Srcu prejeli moč v vsem hudem, ki nas je doletelo. Hvaležni smo našemu takratnemu župniku Viktorju Turku, ki nas je goreče spodbujal k češčenju in k življenju po veri. Večkrat ga je obiskal škof Rožman, bila sta si osebna prijatelja. Tudi to nam je bilo v spodbudo, saj je bil škof Rožman prvi velik častilec Jezusovega Srca in se je posvetitev po družinah uresničevala po njegovi zaslugi.

V težkih vojnih časih smo vero in češčenje Jezusovega in Marijinega Srca ohranili. Po vojni pa se je gorečnost žal začela ohlajati. Velikokrat in marsikje je strah botroval pešanju verskega življenja. Večkrat premišljuje, kako danes mnogi iščejo svoje družinske korenine, zbirajo starinsko pohištvo, staro orodje spravljajo v muzeje in še kaj ... Kako lepo bi bilo, ko bi iskali tudi svoje verske korenine in jih ponovno našli. Obenem sem prepričana, da jih zastonjska Jezusova ljubezen išče in jih bo nekega dne privedla k sebi. Sedaj, ko sem že v letih, zaupno molim za našo domovino in župnijo, za duhovnike in za sorodnike, zlasti za mlajši rod, da bi se vrnili h koreninam svojih očetov in bi našli svoje veselje in varnost v ljubečem Jezusovem Srcu.

s. Amata Hiti, usmiljenka

Kazalo

1. Dar Jezusovega Srca	3
2. V tabernaklju bije za té živo Jezusovo Srce	4
3. Češčenje Srca Jezusovega naši župniji in družini	7
4. Srce Jezusovo, upanje v tebi umirajočih, usmili se nas.	10
5. Glej to Srce, ki je ljudi tako ljubilo, da se je zanje popolnoma darovalo!	12
6. Ko so srca blizu	14
7. Češčenje Jezusovega in Marijinega Srca pri nas	16
8. »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije.«	18
9. »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije.«	20
10. Romanje k presvetemu Jezusovemu Srcu v Paray-le-Monial je bilo eno od mejnikov na poti spreobrnjenja	22
11. Marija mi je vedno stala ob strani	25
12. Skrivnostno je srce, bolj ko vse, kdo ga more doumeti?	27
13. V Jezusovem Srcu: usmiljenka s. Leopoldina Jožefa Brandis.	29
14. Jezus gleda mene.	32
15. Jezusovemu in Marijinemu srcu posvečen na dan diakonskega posvečenja	33
16. Češčenje Jezusovega in Marijinega Srca v naši družini	36
17. Ljubezen mojega življenja	37
18. Češčenje Jezusovega srca in hčere krščanske ljubezni	40
19. Jezusovo Srce v naši družini.	42
20. Moj Jezus	44
21. Kot družina doživljamo varstvo Jezusovega in Marijinega Srca.	46
22. Tvoji smo, Srce Kraljevo	49
23. Praznik Srca Jezusovega.	51
24. Moja skrivnaposvetitev obema Srcema	53
25. Moja skrivnaposvetitev obema Srcema	56
26. Presveti Srci Jezusa in Marije, naše rešenje	57
27. Srce Jezusovo	59
28. Češčenje Jezusovega Srca v župniji Marije Vnebovzete v Letnici na Kosovu.	61
29. Jezus in Marija menagovarjata po njuni ljubezni	63
30. Podoba Gospodove bližine	65
Litanije Srca Jezusovega.	68
Izročitev Jezusovemu Srcu.	70